ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுபேரில்,

நட்சத்திரமாலை.

வடக்காண்மணாநாடு

வெங்கட நாராயண ஐயங்கார்

அவர்களால் இயற்றப்பட்டது.

இஃது,

சிறுமணவூர்,

முனிசாமி முதலியாரவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு,

SIVAGAMY VILASAM PRESS

தமது

சென்னை சூளை,

சிவகாமிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1904.

ஶ்ரீ

ஶ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

சாற்றுக் கவிகள்.

மாரியதுவே பொழிய வேகநதி யேபெருகி வாழ்வுயர் குளம்பெருகியே
சீரிலகு நஞ்சையிரு போகமுற வேவிளைவு செல்வமிக வுந்தருகுமால்
காரிலகு சோலையினி லேகுயில்க ளும்பசிய காமர்மயி லுஞ்செரியுமால்
ஊரினுயர் வாகுமறை யோர்மருவு மாண்மறைநன் னுடெனவு மொண்மை
[நகரோ.

திருத்துளப மணியொளிசெய் கவுத்துவமு மணிமார்பன் செய்யவாச
மருத்துலவு சேடகிரி மாமாயன் திருவடிக்கோர் மகிமைசேரும்
அருத்தியொடு திகழ்நட்சத் திரமாலை யணிந்தனனுண் மனாஞ டென்னும்
உருத்திகழும் பதிமறையோன் வேங்கடநா ராயணனு முறுதியோனே.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுபேரில்,

நக்ஷத்திரமாலை.

காப்பு.

எண்சீர்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

திருமருவிவாழ்கின்ற மணிநகவரையிலே செய்யதாமரையலர்ந்து, திக
ழுமொருமாணிக்க மலைபோலவேநின்று திரைகொண்டவாரிபுடைசூழ், தர
ணிமிசையினிதான மெய்யன்பர்பிறவிநோய் சாராதுகருணைபுரியுந், தற்ப
ராநந்தமய வைகுந்தநாதனிரு சரணமலரணியாகவே, புரிவிநொடுகவிமா
லை வல்லவரனேகம் புனைந்திருந்ததுமுணர்ந்து, பூவிரவுநாறுமண மேவு
மெனயாவரும் புகலுமொழியுறுதிகொண்டு, வரமிலகுசெந்தமிழி னுமொா
லையொன்றணிய வந்தெனதுசிந்தைமலரில், மகிழ்வாகநற்கிருபை செய்த
ருளவேணுநீ வகுளமலரணிமார்பனே. (௧)

உன்பரமகல்யாண சாதுக்குணங்கள்சொலி யொருகணப்பொழுதாயி
னும், உருகிமகிழ்வோமென்று யோசிக்குமளவிலே யுடனேயெழுந்திரு
ந்து, வன்பொறிகளானபல வாசல்வழிவிரைவாக மருவினில்லாமலோடி,
வம்புதருநெறியான காரியஞ்செய்கின்ற வஞ்சமனதைத்திருத்தி, என்கை
வசம்நீதந்து உனதுதிருநாமங்க ளெப்பொழுதுமறவாமலே, யின்பமிருமன்
பினொடு பாடிப்புகழ்ந்திடவு மிடர்வருமைவேர்களைந்து, அம்பொனிதிதர
வேணு முரகவரைமாயனே யானந்தமானபொருளே, யலையாழிமேல்வந்த
திருமாதுவளர்சந்த மணிமேவுமணிமார்பனே. (௨)

நலமானபுத்திபல போதித்தபோதிலிது ஞாயமென்றெண்ணிநொடி
யில், நாயினுக்குண்டான குணமுமில்லாமலே நமுவிவிரைவாகவோடி, உல
கமயலானவிருள் பொங்கிவிரிகின்றகட லூடேபுகுந்துதிரியும், உள்ளத்
தைநல்வழி திருத்தியுன்திருநாம மோராயிரங்கள்முழுதும், மலியுமாநந்த
மய மானவமிர்தம்பரவி வழியப்புகழ்ந்துபாடி, வாழுந்திரத்தையருள் மா
ராபிராமனே மணிதங்குமணிமார்பனே, வலியமராமேழுந்துளைத்தரகுவீர
னே மருவுகோதண்டபதியே, மருதொடியவர்துதவழ் மணிமேகவண்ண
னே மணிநகவரையின்முதலே. (௩)

மத்தகசமுன்சென்ற மரகதசொரூபனே மணிதங்குமணிமார்பனே, மா
தவர்கள்முதலான யோகியருமொருநாலு மறைகளுந்தேடியுணரா, மெய்த்
தனிச்சுடர்பொங்கி யவியாதுவளர்கின்ற மெய்ஞ்ஞானதீபவொளியை, வீற்று
தருசெம்பொன்மய மானதொருவண்பரவை மீதினிலெழுந்தடியவர், பத்
தியொடுகண்டுதொழ முத்திதரவந்தருள்செய் பரிமளானந்தவமுதை, பனி
வரையினதிபதியை யெனதிதயமினிமையொடு பரிவுடனுகர்ந்ததினிமேல்,
மொய்த்தெழுமனேகவன முளதுபலகாடுளது மூரண்வலைகள்யெங்குமுள
தால், முடிகியதிலேகுங்கள் யெனைமருவிவாழ்கின்ற மோகவயல்வன்பிணி
களே. (௪)

உலகமதிலேயதிக செல்வத்தையடையினு மொழியாதவருமையுரினும், உல்லாசமங்கையர்கள் சல்லாபமோகவிரு ளூடேபுகுந்துழலினும், சலமேபுரிந்துபிணி யுடலத்தைவளையினுந் தந்திகள்விரட்டிவரினும், தணல்மண்டியெரிகின்ற விடமீறுதிசையில்வாழ் சற்பங்களெதிர்சீறினும், சிலபேர்கள்நண்பினொடு புகழினும்பலபேர்கள் சீயென்றுதானிகழினும், திரமாகவுனையன்றி வேறொன்றுகனவிலுஞ் சிந்திப்பதில்லையதனால், ஒளிகொண்டுகேபமென்ற பாவிவருநாளிலே யுனதுதிருநாமங்களை, உள்ளத்திலன்பாய் நினைக்கவந்தருளுவா யுரகவரைநின்றமுகிலே. (௫)

ஓராயிரங்கிரண ரத்நவொளிதிசைதொறு முதயரவிபோல்விளங்க, ஒருநாகவணையினிற் பாலாழிநடுவிலே யுறயோகநித்திரைசெயும், பேராயிரம்பெறுச ரோருகவிலோசனு பிறைதங்குவேணியானும், பிரமனொடுவானிலுறை யிந்திராதிதேவரும் பிரியமுடனேவளைந்து, நேராயிரங்கியெமையாளென்றநாளிலே நீவந்துகாத்தருளினாய், நெடிதானமணியுரக வடிவானமலையிலே நீநிலத்தவதரித்தாய், யோராயிலங்குனது பாதமலர்நினையாமல் இடர்வறுமைகொண்டுமெலியும், இதயத்தைநல்வழி திருத்தியருள்புரிகுவா யினிதானபரமகுருவே. (௬)

பொங்குதிரைவீசிவரு கங்கைநதிமுதலான புண்ணியதீர்த்தங்களாலும், புனிதமயமானசில வோமங்கணெய்யவிசு பொழிகின்றவேள்வியாலும், அங்கியிடைநின்றுபொறி யைந்தையுமடக்கிமன மசைவறநிருத்தலாலும், அலையாழிசூழ்கின்ற பூலோகமுழுதும்வல மாகவேவந்ததாலும், இங்கிதமிகுந்தபல தானதருமங்களை யியற்றுகிறதன்மையாலும், இமையவர்கள்வடிவாக வுடல்மாறுமேயலது யிடர்பிறவிதீர்வதிலையால், பங்கயங்கமழ்கின்றசேஷகிரிமீதில்வாழ் பச்சைமுகிலைப்புகழ்ந்து, பணியுங்களினிதான முத்தர்வடிவாகநீர் பரமபதவாழ்வுபெறவே. (௭)

திருமங்கைவாழ்கின்ற மார்பமுங்காதிலணி தெய்வபொற்குழையினழகும், திவ்யபரிமளமான மாலையணியொருகோடி செய்யசூரியப்ரகாசம், பெருகிவளரத்னமணி மவுலியுமறையிலணி பீதாம்பரத்தினழகும், பிழையிலாதடியவர்கள் பரமபதவாழ்வினிது பேணியருள்கருணைவிழியும், பரிதிவளைமுதலான பஞ்சாயுதங்களும் பங்கயக்கையிலங்கப், பசியமரகதமேனியெங்குந்துலங்கிடப் பரவையின்பிடரேறியென், இருவிழிகுளிர்ந்திதய மானந்தமாகவே யென்றுவந்தருள்புரிவையோ, இமையவர்களறியாத வுரகவரமாயனே யெதிராசர்புகழ்சிங்கமே. (௮)

பங்கயமலர்த்தெரிவை சிங்காரனேயனக பச்சைமாணிக்கமலையே, பஞ்சமாபாதகர்க ளாயினுஞ்சரமதிசை பண்பாகவுனதுநாமம், அங்கவர்கள் நாவில்வருமாகிலஞ்சேலென்று ஆனந்தவெள்ளமயமாய், அருள்சுரந்தேவிழிகள் பொழியவேயெதிரில்வந் தழகானசேவையருளி, அங்கைமலர்கொண்டவரை யன்போடழைத்தினிய அமுர்தவசனங்கள்கூறி, அணிபரமவீடுதரு முனதருமைதினையளவு மரியாமலேமறந்து, மங்கையர்கள்மோகவலையூடேபுகுந்துபிணி வருமையதனால்மெலிந்து, வாடுமென்சிந்தையுன தடியிணைவழுத்தவருள் மணிநாகவரையின்முதலே. (௯)

நிலையிலாவுடலத்தை நிலையென்றுநம்பியே நீடூழிவாழ்கவென்று, நேசமொருமனைவாழ்வை நிசமென்றுவெண்ணியே நீணிலமெலாந்திரிந்து, உலவிலாமிக்கபொருள் தேடிவருமாசையால் உழல்கின்றபவநெஞ்சமே, உணைகள்தடுமாறியுயிர் விடுகின்றநாளிலே யுற்றதமர்துணையாவரோ, கலகமிடுபடைவீரர் புடைசூழவிரைவோடு காலனெதிராகிவந்து, கதிர்மேவுதிரிசூலம் வளர்பாசமுதலான கைப்படைகள்விடுமுன்னமே, மலிகின்றமலர்வாசமதுவுண்டுகிளைவண்டு மதுரகீதங்கள்பாடும், வளமானவுரகவரை மேனின்றமாதவனை வாழ்த்திடுவை துணையாகவே. (௧௦)

பாவையர்கள்விடுமோக சண்டிப்பிசாசினைப் பரிசுத்தமாய்விளங்கும், பாகானபேரறிவு மந்திரத்தாம்பினிற் பலமாகவேபிணித்துத், தாவியோடாதவகை நேராயிறுக்கியொளிர் சாந்தமெய்ஞ்ஞானவனலிற், றுணிட்டெடுத்துனது பாதமலர்மறவாத சற்குணமெனக்கருளுவாய், பூவளரும்பஞ்சதருவாழ்கின்றபொன்னுலகற் பொங்குகடலாடைபுடைசூழ், பூமண்டலத்தலைவர் யாவருமவரவர்கள் புந்தியினினைத்தபடியே, ஆவலொடுகண்டுதொழவுரகவரைமேனின்ற அச்சுதானந்தமயமே, அடியவர்கள்மனதிலுறை மெய்ஞ்ஞானதீபமே ஆனந்தசுகுணமுகிலே. (௧௧)

திரைகொண்டகடலாடை யுலகத்திலேயதிக செல்வத்திலேமகிழ்ந்து, தெரிவையர்களதிமோக வலையினிற்சிக்கியவர் சிரியோனியளறின்மூழ்கி, நரைகொண்டுவுடல்கூனி சிரசுகிடுகிடெனவே நாட்டவொளியதுமயங்கி, நாவுதடுமாறியுயிர் விடுகின்றநாள்வரையும் நாடிமனைவாழ்வின்முயல்வீர், நிரைகொண்டபடைவீரர் புடைசூழவிரைவோடு நீலிகள்வலைத்திழுத்து, நிட்டூரமானகொடு நரகத்திலேதள்ளும் நேரத்திலென்செய்குவீர், விரைகொண்டசெங்கமல மலர்கின்றசேஷகிரி மேனின்றகரியமுகிலின், மிளிர்கங்கைவழிகின்ற கழலிணையைநாடோறும் விரும்பாததமிழ்வாணரோ. ()

சிந்தையினிலன்பாக நின்னடியர்பாததூள் சிரசிலணியாதபாவி, செயல்தங்குபாகவதர் சேவைகொண்டவர்பாத தீர்த்தமுண்ணாதபாவி, திந்திரணிவளர்மாறன் வந்தருளுமூர்வலஞ் செய்யாதகொடியபாவி, திவ்யப்ரபந்தகாலக்ஷேபமகிமையைச் செவியிலேற்காதபாவி, மைந்தரொடுமனைவாழ்வை யுறுதியென்றெண்ணியே வாஞ்சையதுகொண்டபாவி, வானத்திலிடுமின்னல் போலழியுமுடலினை வலுவென்றுணர்ந்தபாவி, வெந்துயரகற்றியெனை யாண்டருள்வையோநரகில் வீழ்விப்பையோவறிகிலேன், மிளிருமணியுரகவெற் புணைகின்றசோதியே மெய்ஞ்ஞானதீபமயமே. (௧௩)

மகமேருகிரிபோலு முயர்தேறின்மிசையேறி வடிவாளிமழைசொரிந்து, வலிமேவுபகையாள ருடல்வீழவமர்நூறி மணிவாகையேபுனைந்து, புகழேறுமணிநக வரையேறிநின்றதொரு புயலைப்புகழ்ந்துபாடிப், பொங்குநிதிமுதலான செல்வஞ்செழித்தெழில் பொருந்தினன்விளங்கியதனால், நகனேருபுயவீர மலிசூரமதரூப ஞாலத்திலிந்திரயோக, நரபாலனேயென்று புல்லரைத்துதிசெய்து நாடோறுமேயிரந்து, துகளானவிருள்மூடு பலகோடிநரகேரு சுசியேயிலாதபுலவீர், சுகஞானவடிவாகு மவனைப்புகழ்ந்துகவி சொல்லுங்கடியர்தீரவே. (௧௪)

அடல்கொண்டகோபனென் றுரைபெற்றவொருசூரி ஞாவாரித்தெழு
ந்து, அண்டகோளத்தின்மிசை பொங்கியனல்முட்டுற வதட்டிக்கிளம்பியெ
திரே, நடைகொண்டசாந்தனை யெடுத்துவிண்வீசியே ஞாயனைப்பற்கள்
சிதற, ஞாலத்தின்மேல்விழ வுதைத்தேவிவேகனை நடுக்குறமுடிக்கிவினை
விற், கெடிகொண்டெருகுடங் கவனையிங்கணுகாது கீழுறவொடிக்கியென்
றுங், சேதமற்றனது திருநாமத்தையேசொலக் கிருபைபுரியுரகவரைமேல்,
குடிகொண்டுவாழ்கின்ற மணிமேகவண்ணனே கொற்றமணிமாலையணியுங்,
கோதண்டமுதலான பஞ்சாயுதங்களுங் கொண்டபகிரண்டமுதலே. (௧௫)

முத்தலமிகுத்தெரியு வர்க்கடலெறிதணிய முறட்சிலைவளைத்துமுடுகி,
முக்குணமுமுத்தொழிலு முப்பொழுதுமுப்பொருளு முற்சுடருமுத்தலமு
மாய், உத்தமமறைதத்தமுத மொத்தமொழியத்தனிட ருற்றசமயத்திலருளி,
உச்சிதமணித்திரள் குயிற்றியரதத்தினை யுறத்துடனடத்தியரவின், பைத்
தலைநடித்திருமருத்தினையொடித்துயர் பருப்பதநிகர்த்தகரியைப், பற்றிய
விடக்கனை யருத்திரிமறைத்தமர் படைக்கலமெடுத்தமுகிலே, சத்திமுத
லெத்தவரு முத்திபெறநற்றுதிசெய் தத்தையுமைமொய்த்தபொழில்சூழ்,
சர்ப்பகிரிநிற்கும்வன சத்திருமகட்கினிய தற்பரவிரத்னவொளியே. (௧௬)

மானுகமுடுருவ மானுகமீதிறத மதவேழவைம்பகழியை, மதவேழமா
றுவரை மணிவேழம்வன்பறவை வளரலகையலகைமுலையை, வானுகவந்
திகழும் வடிவாளியேவியணி மருவுநடனம்புரிந்து, மகிழ்வுறவழங்கிவிழ
மோதியொருகைமிசை வயங்குகுடையாகநிறுவிக், கானுகணங்குவிய வெ
திருதிவகிர்செய்து காதலுடனேயருந்திக், கந்தமலியுங்குமுத முண்டகம்
வலம்புரி கருங்கயநிறைந்தகுளமும், தேனுகவன்பொழிலு மணியாய்விள
ங்குமணி சேஷாசலத்திலுறையுஞ், சீதாபிராமனின் பாதாரவிந்தமலர் சிந்
தித்துவாழ்வாமரோ. (௧௭)

இரவிநீமதியுநீ மண்ணுநீவிண்ணுநீ யெரியுநீகாலுநீயே, இன்பநீதுன்ப
நீ நஞ்சநீயமுதநீ யிந்திராதிவானவருநீ, கருணைநீவெகுளிநீ வஞ்சநீதஞ்சநீ
காமநீஞானநீயே, கமலநீயிறைவநீ நரகநீவீடுநீ கண்ணுநீமனமுநீயே, தரும
நீவரமுநீ பாவநீபுண்யநீ சகலகலைவல்லமையுநீ, சத்யநீபலகோடி அண்டபகி
ரண்டநீ தானிலாயிடமில்லையால், உரமாகநின்மகிமை யறியவென்றாலுநீ
யுள்ளிருந்துணர்வதல்லால், உகநூறுசொல்லினு நானெனன்பருணர்வரோ
வுரகவரைநின்றமுகிலே. (௧௮)

உற்றவுடல்நிலையென்று மக்கள்மனை துணையென்று வோசைவுல்லாச
மாகி, ஓசைப்பெருங்கடலி னுசைப்பிசாசபல வோடிவந்தேயலைக்க, கற்ற
திறமெதிர்பேசி நானெனன்றவாண்மையொடு காசினியெலாந்திரிந்து, சன
மானநிதிதேடி வீணிலேகாலங் கழிக்கின்றமூடமனமே, வெற்றிதருபிறை
வேணி நற்றெரிவையொருபாகம் வெந்துயர்தவிர்த்தமுதல்வன், விரைதங்கு
செங்கமல மலர்கின்றசேஷகிரி மேனின்றகரியமுகிலைக், குற்றமறவேயந்தி
காலையினிலாயினுங் குணமாகவேவிரும்பிக், கோதிலாதவநாம மென்றுகி
லுஞ்சொலாய் குறைவின்றிவாழ்வுபெறவே. (௧௯)

உரககிரிமெய்ஞ்ஞான தீபவொளியேசுருதி யுணராதமிக்கபொருளே, ஓகைதருவிசுவாச பாகவதருள்ளம்விட் டொருகணப்பொழுதுமகலாய், பரமகல்யாணகுண சுசீகரவசீகர பயோதரநிகர்த்தவடிவே, பரிமளசரோருகவிலோசனகிருபாநிதி பன்னகமிசைநடனமிடுமுன், இருசரணமலரின்மன மனல்மெழுகுபோலுருகி இனிமையொடுபுகழாமலே, இருவுசும்புலவுமினல் நிலையலதுவுடலைநிலை யென்றுபொறிதுன்றுமயலால், மருவிமனைவாழ்வென்ற விரிகடலிலேமுழுகி வாடியிரைதேடியுழலும், வஞ்சகனையஞ்சலென வந்துநின்றுள்வையோ மறுசனனம்வாராமலே. (௨௦)

கார்கொண்டகடலாடை சூழ்கின்றவுலகிலே கடுவைநிகரானமூடர், கபடத்தையுட்கொண்டு நல்லவர்கள்போலவே கனிவாகவந்தடுப்பார், நேர்கொண்டசகலகலை வல்லவர்கள்போலவே நீதிவசனங்கள்சொல்வார், நேசமொடுநண்பாகி வாழ்கின்றபேர்களை நிமிஷத்திலேபிரிப்பார், பேர்கொண்டநிதிபெருகி வளர்கின்றகுடிகளைப் பேணாமலேகலைத்துப், பேதகம்பலசெய்து கலகத்தைமூட்டியே பின்னப்படுத்திவிடுவார், பார்கொண்டசுமையாகுமிங் கவரையணுகாது பரிவாகுமுனதுதொண்டர், பாதமலர்புகழ்கின்ற நல்லறிவுதருகுவாய் பணிநாகமேவுமுகிலே. (௨௧)

தொண்டர்கள்மனத்திருளை வேரோடெரிக்கின்ற சுகஞானதீபவொளியைத், துளபநறுமாலையொடு மணியணியுமார்பனைச் சொர்ணமுடிவர்ணமணிகள், மண்டுகிரணம்பரவு செங்கதிரொனும்படி வயங்கவுமரங்கநகரில், மஞ்சறவமென்றதொரு பஞ்சணையிலேதுயிலும் மரகதநெடுங்கிரியினை, தெண்டிரைமிகுங்கடல் கடைந்தமுதுவண்டருஞ் செழித்துவளர்கின்றவுலகில், தேவர்கள்மகிழ்ந்துண வளித்தணிப்புரிந்தணி செழுங்கமலவண்ணமலருங், கண்டமலருங்கமிழு முரகமணிவரையில்வாழ் கருணையங்கடலையினிதா, கண்டுபணியாதவர்கள் சன்மப்பெருங்கடல் கடந்துகரைகாணார்களே. (௨௨)

தாரணியில்வாழ்கின்ற மானிடர்கள்யாவருஞ் சந்தோஷமருவினாலும், தன்மையொடுகொண்டாட நற்றமிழெனக்குநீ தந்திருந்ததுமுணர்ந்து, தாரணியுநின்பாத மலர்களைப்புகழாது சகவாசதோஷமதினால், சர்க்குணமிலாதபல மூடரைப்பாடித் தரித்திரம்விளைந்ததல்லால், ஏரணியுநன்னிதியம் வந்ததிலையாதலால் இதுபெரியகுற்றமாகும், இதையத்திலெண்ணுமலன்புவைத்தருளியென் யிடர்வறுமைதீர்க்கவேண்டும், வாரணியுமுலைதந்து காக்கின்றதாயலால் மைந்தர்பிழையெவர்பொறுப்பார், மணிநாகவரையிலுறை யச்சுதாநந்தனே வனமாலையணிமார்பனே. (௨௩)

மன்றலணிகொன்றைமலர் மானவிசெழுந்திரை வளர்ந்தசடைமேலணிந்து, மங்கையொருபாகத்தில் வைத்தகயிலாசபதி வன்றுயரகற்றவிலையோ, துன்றிமணியொளிர்கின்ற தூணடுவிலேவந்து சுதனைமுன்காக்கவிலையோ, துங்கமதமால்களிரு மூலமெனவோருரை சொலும்பொழுதுவந்ததிலையோ, வென்றிவடிவேலரசர் கூடியசபைக்கணனில் மீதினிலுதித்தெழில்சேர், மின்னினிடையன்னனடை மாதினுக்கருள்செய்து மெய்த்துயில்வழங்கவிலையோ, என்றன்வறுமைப்பிணி யகற்றிநிதிதருகுவாய் இதுவுனக்கரியதோசொல், இந்திரைமகிழ்ந்துரையு மார்பனேயுரகவரை யெழில்மேவுவிமலமுதலே. (௨௪)

சங்கமணிவார்கொண்ட பேரிதுந்துமிமுரசு தவில்பம்பைமேளமுழவம், தானமொடுவளைகொம்பு பிட்டில்தம்பறுவர்ன சாரங்கிசின்னமுதலாய், மங்கலவுலாசமணி நாகசுரம்வீணைசர மண்டலங்கவுரிகாளம், மருவியெழுகின்றபல காதகீதத்தொனிகள் மாதிரமெலாம்விளங்க, நங்கையர்கள் பாதமுறை தவிராதுநடனமிட நறுமலர்சொரிந்துபிரமன், நற்றெறிவையொருபாகன் வானவர்தபோதனர்கள் நாடொறும்வணங்குமலையே, கங்கைநதிமுதலான புண்ணியதீர்த்தம்பரவு கமலநிறைகோனேரிசூழ், கந்தமலிபைந்துளவ மாலையணியார்பனுறை கனமேவுமுரகவரையே. (உரு)

வானகந்தனின்மேவு தாராகணம்பருதி வாழியஞ்சுடராகுமோ, வனமூடுதிரிகின்ற புன்சிறியமிருகங்கள் வாளரிக்கிணையாகுமோ, மானிலமுறைந்தபல கல்லெலாங்கூடியொரு மாணிக்கநிகராகுமோ, வன்பறவையென்றுசொலும் வர்க்கங்களதிவேக வண்கருடநேராகுமோ, தானவர்குலங்களையறுத்துமணிவாகபுனை சர்ப்பகிரிநின்றமுதல்வன், தாளிணையைமறவாத தொண்டருக்கடியவர்கள் தாசருக்கொப்பாவரோ, கானலர்செழுங்கமல மீதிலுறைவேதனொடு கங்கையணிவேணியனகன், கடமாமுகத்தனயில் வீரனதிதவையோக கானில்வளர்முனிவோர்களே. (உசு)

வெந்திரல்மிகுந்தசின மீறிவருமல்லரை மிதித்தமர்விழைச்சாடியே, வெண்ணியவலம்புரியெடுத்தலையெரிந்துவரும் வேலைநனிவேகவேக, முந்துபகழிக்குல முடிக்கிமருகாந்தரை முருக்கியொருவேனவடிவாய், மொய்த்தலமருப்பினிடை வைத்தபுகழ்பெற்றசெய மூர்த்தியிடமாம், இந்துபுனையுஞ்சடில னும்பிரமனுங்குகனும் யிந்திரனும்விண்ணவர்களும், இன்பமுயரன்பினொடு கந்தமலிபைந்தரு விசைந்தமலர்கொண்டுபணியும், மந்திகனிசிந்தரச முந்திவழியும்பரவி மஞ்சிதவழ்கின்றபொழிலும், வண்கமலமுங்குவளை யிங்கமழ்தடங்களும் வளைந்தணிகொளுகமலையே. (உஎ)

மருமண்டுமதுவுண்டு கிளைவண்டுமகிழ்கொண்டு மதுரராகங்கள்பாட, வர்ணப்பசுஞ்சிறை விரித்துமயிலாடவே வண்குயிலினிசைகூடவே, திரமுந்திமந்திகள் வருக்கைப்பழங்கொண்டு செயமத்தளங்கள்போடும், சீதமுகில்தவழ்கின்ற சேடகிரிமீதில்வாழ் சீதரனையாதரமுடன், இருதயந்தனிலுளு மறவாதபாகவதர் யிணையடிக்காளானவர், இருசரணமலர்களைச் சிரசிலணிவோர்கள்தான் இந்திரனும்வானவர்களும், பிரமனுங்கயிலாச மலையிலுமைநாதனும் பேர்பெற்றமுனிவோர்களும், பிரியமொடுகொண்டாட மேலானவுலகிலே பெருமையுரவாழ்வார்களே. (உஅ)

ஸ்ரீநிவாசன் திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுபேரில்,

நக்ஷத்திரமாலை,

முற்றிற்று.